

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 9 ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2,683 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἁγίαν Σύνοδον.

Ἡ πρὸς τοὺς προύχοντας, κληρικούς, προκρίτους καὶ λοιποὺς χριστιανοὺς κατοίκους τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήτων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἐκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ διευθυνθεῖσα παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπιστολὴ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, εἶχε φανῇ καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅλης τῆς Εὐρώπης, καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ἐσχάτως οἱ ἅγιοι Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Μητροπολίται Νικαίας, Χαλκιδόνης, Λαρίσσης καὶ Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγγέλου ἐφθασαν εἰς τὴν νῆσον τοῦ Πόρου, ὅπου κατὰ τὸ παρὸν καὶ ἡμεῖς διατρίβομεν.

Ἐπὶ προσκλήθησαν τὴν ἀκόλουθον τῆς ἀφίξεώς των ἡμέραν νὰ ἔλθωσι πρὸς ἡμᾶς. Συνήλθομεν κατὰ τὴν 22 Μαΐου, [3 Ἰουνίου] παρόντων ἐγκρίτων ἀξιωματικῶν τῶν Ναυτικῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι διαμένουν εἰς τὰ παράλια ταῦτα κατὰ βούλησιν τῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν.

Ὅσον ὀλίγων ἐλπίδων καὶ ἂν ἦτον ἡ προσδοκία μας, δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποκρύψωμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα τὴν ἀνέκφραστον λύπην, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθημεν, ὅταν ἐβεβαιώθημεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν ἱεραρχῶν τούτων σκοπὸν μόνον εἶχε τοῦ νὰ ἐγχειρίσωσι πρὸς ἡμᾶς τὴν ἰδίαν τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἐπιστολήν, καὶ νὰ μᾶς προτρέψωσιν ἐν ταύτῃ καθ' ὅλους τοὺς κατεπιείγοντας τρόπους, ὥστε νὰ τοὺς δώσωμεν καὶ ἐλπίδας ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἤθελε παραδεχθῇ τὰς νουθεσίας τῆς Ὑ. Παναγιότητος.

Οἱ ἴδιοι ἡμεῖς δεξάμενοι παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν τὴν ἐπιστολήν εἶπομεν μεθ' ὅλης τῆς παρρησίας τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος τοῦτο οὔτε συνέπειάν τινα ἐδύνατο νὰ ἔχῃ, οὔτε καρποὺς παντελῶς νὰ φέρῃ ἀναλόγους μετὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς Ὑ. Παναγιότητος.

Ἐπειδὴ οἱ ἐμπεπιστευμένοι τὰ τῆς ἀποστολῆς ταύτης παρὰ τῆς Ὑ. Παναγιότητος Ἀρχιεπίσκοποι ἐκοινῶσαν εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐπεθύμουν κομιστὰ νὰ γενῶσι τινος ἀπαντήσεως, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ τὴν δώσωμεν διὰ τῆς παρούσης μας. Περιέχει αὕτη μετ' ἀκριθείας τὰ πρὸς αὐτοὺς διὰ ζωῆς φωνῆς παρατηρήσεις μας κατὰ

τὴν ἐπὶ τῆς 22 Μαΐου (3 Ἰουνίου) συνέτευξίν μας.

Βαθύτατα αἰσθανόμεθα ὅτι ὀφείλομεν εἰς τὴν θέσιν καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὑ. Παναγιότητος, διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐγκρίνομεν νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν τὸ περιέχον τῆς συνδικῆς ἐπιστολῆς, οὔτε ἀκριβῶς νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς συμβιβαστικούς τρόπους, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἡ Ὑ. Παναγιότης θεωρεῖ ὡς προμηνύουσιν, εἰς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων, μέλλον ἀνάλογον μετὰ τὰ πολυχρόνια δεινά των, μέλλον παρέχον πρὸ πάντων ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ἐχέγγυα.

Περιοριζόμεθα νὰ προσηλώσωμεν τὴν προσοχὴν καὶ τῆς Ὑ. Π. καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς ὅσα ἐκ τῶν τοιούτων ἐχεγγίων ἀπήλαυσεν ἤδη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν χριστιανικὴν εὐμένειαν τῶν ΒΒ. καὶ ΑΑ. ΜΜ. τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὴν Ὑ. Π. νὰ μελετήσῃ ἐν εὐσεβεῖ κατανύξει τὰ τεράστια, δι' ὧν ὁ πολνεύσπλαγχος κύριος ἔσωσε τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους.

Περικυκλούμενος καὶ πολεμούμενος ὁ λαὸς οὗτος ἐξ ἐνὸς μέρους ἀπὸ φοβερά στρατόπεδα, πλανώμενος ἀφ' ἐτέρου ἀπὸ ὅλας τὰς γητείας, δι' ὧν ἡ κακοβουλία καὶ ἀπιστία ἀπατῶσι τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, ἀκολουθῶν τὰς συμβουλὰς τῆς ἀπειρίας, ὠθούμενος συχνάκις ἕως τοῦ χείλους τῆς ἀδύσσου, ὁ λαὸς οὗτος ὑπάρχει ἀκόμη, καὶ ὑπάρχει, διότι ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν τὸ κράτος τοῦ πολεμεῖν, τὴν ἰσχὺν τοῦ ἐγκαρτερεῖν εἰς τὰ δεινά, καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ν' ἀπολεσθῇ μᾶλλον, ἢ νὰ ὑποκίψῃ εἰς τὸν ζυγὸν, τὸν ὁποῖον οἱ πατέρες του ἐβάστασαν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν παρεδέχθησαν. Ἡ τύχη λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔργον τῆς Θεῆς προνοίας. Οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ εὐλαβῶνται τὰς Θεῆς βουλὰς της. Οἱ Ἕλληνες εἶναι, κατὰ τοῦτο πληρέστατα πεπεισμένοι, καὶ σήμερον μάλιστα παρ' ἄλλοτε, διότι ἐγγίζει τὸ τέλος τῶν τόσων δυστυχημάτων, καὶ τὸ πλήρωμα τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων των.

Ὁμόφωνος καὶ γενικὴ εἶναι ἡ πεποίθησις αὕτη οὔτε οἱ προύχοντες, οὔτε ὁ κλῆρος, οὔτε οἱ πρόκριτοι, οὔτε ὁ λαὸς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ὑ. Π. διευθύνεται, ἔχουσιν, οὔτε δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄλλην παρ' αὐτῇ τὴν πεποίθησιν, χωρὶς νὰ ἐξαχρειωθῶσι, καὶ νὰ παύσωσι τοῦ νὰ εἶναι ἄνθρωποι καὶ χριστιανοί.

Πάμπλου οἶμα ἐχύθη, πάμπολλαι οὐσαὶ ἐφθάησαν εἰς διάστημα ὀκτὼ ἐτῶν πολέμου καὶ δυστυχίαν, καθ' ὧς

δὲ τὸς οὗτος κατηφανίσθη, ὥστε ὅλως διόλου ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ὅποιανδήποτε κατάστασιν πραγμάτων, βάσιν ἔχουσιν τὸ παρελθόν.

Ἄλλως πως συνεδαινεύειν, ἂν τὸ μαρτύριον τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Γρηγορίου, πολλῶν Ἐγκρίτων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἄλλων ἐκ τῶν πρωτίστων τοῦ ἔθνους, δὲν θέλει διδάξῃ τὴν Ἑλλάδα, τί ἐχρεώσται ἡ ἰδία εἰς αὐτήν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐξολοθρευτὴν, ὁ ὁποῖος δὲ ἐπικρατοῦ νὰ τὴν ἐπαπειλῇ ἀπὸ τὸν μῆνα Ἀπριλλίου τοῦ αὐτοῦ μέχρι τῆς 6 Ἰουλίου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ ἀπειλοῦσα τὴν ἐξώπλισεν· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὑπερασπίσθη. Οἱ ἐχθροὶ τῆς συνώμοσαν τὴν ἀπώλειάν της, ἀλλ' ὅλαι αἱ μηχανουργίαι των συνέτειναν μόνον εἰς τὴν σωτηρίαν της. Ὁ κάλαμος τῆς κατ' αὐτῆς ἐξολοθρευτικῆς ἀποφάσεως ἦτον ἐν τῷ βάπτεισθαι [διότι μὴ παρασαλεύουσα ἀπὸ τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἐπέτα ἡ εἰς αὐτὴν ἡ Δέσις της, ἐγλυήθη παιδῆμως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ ζήσῃ ἐλευθέρη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν δικαίων της]· καὶ ἰδοὺ ἡ συνθήκη τοῦ Λονδίνου ἐπικυροῖ ἔτι μᾶλλον τῶν ἐγγυήσεων της τὸ ἀπαραδίαστον.

Δὲν δυνάμεθα περαιτέρω τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νὰ σαφηνίσωμεν· ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων εἶναι ὁρατὴ πλέον κατ' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ περιττὴ πᾶσα ἄλλη διασάφησις.

Ὁφείλομεν ἐξ ὀνόματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς τὴν διεύθυνσιν τῶν συμφερόντων του, νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Υ. Π. νὰ μᾶς χάρις τὰς εὐλογίας της, πεπεισμένη ὅτι ἀμεταβέτως εἴμεθα προσηλωμένοι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως.

Μακάριοι ἐσμέν, ὅσάκις εὐδοκήσῃ ὁ πανάγαθος Θεός, ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ Υ. Π. νὰ γένῃ εἰς ἡμᾶς πρόξενος τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλει ὡς κεφαλὴ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας εἰς ὅλα τὰ τέκνα της.

Ἐγχειρίζομεν τὴν παροῦσάν μας εἰς τοὺς ἀγίους Ἀρχιεπισκόπους Μητροπολίτας, Νικαίας, Χαλκιδόνος, Λαρίσης, Ἰωαννίνων, καὶ Μέγαν Πρωτοσύγγελλον, καὶ πάντοτε ἐπαναλαμβάνοντες καὶ πάλιν πόσον λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποδείξωμεν καρποφόρους, ὅσους οἱ σεβάσμιμοι Ἱεράρχαι κατέβαλλον ἀγῶνας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 28 Μαΐου [9 Ἰουνίου] 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀρ. 2,906.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.

Αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ ἐλπίδες μας, Κύριοι, ἔτι μᾶλλον πραγματοποιοῦνται. Ὁ Μεγαλειότατος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἠξίωσε νὰ τιμήσῃ τὸν ἀγῶνά μας μὲ νέα δείγματα τῆς βασιλικῆς κηδεμονίας του. Ὁ Κ. Συνταγματάρχης Βαρῶνος Tuchereau de Saint-Denys, τὸν ὁποῖον αἱ ἐφημερίδες εἶχον ἤδη κηρύξει ὡς Πρόξενον (Agent) τῆς Α. Χ. Μ. παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ἐφθασεν ἐνταῦθα πρὸ ὀλίγου· μᾶς ἐνεχείρισε τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἰπουργείου τῆς Α. Χ. Μ. ἐνδεικτικὰ ταύτης τῆς παρ' ἡμῖν ἀποστολῆς του συμφώνου μὲ τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου. Ὁ Κύριος Βαρῶνος Saint-Denys φέρει ἐν ταύτῳ πρὸς ἡμᾶς ταῦτοχρόνως 500 χιλιάδας φράγκα εἰς μετρητά.

Ὁ σκοπὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας εἶναι νὰ γένῃ ἡ χρῆσις τῆς χρηματικῆς ταύτης βοηθείας κατὰ τὸν συμφερότερον καὶ προσφορότερον τρόπον. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὁ Κύριος Saint-Denys εἶναι διατεταγμένος νὰ παραδώσῃ κατ' εὐθείαν εἰς χεῖράς μου τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα· θέλω τὴν μεταχειρισθῇ δια μόνας τὰς πλέον κατεπειγούσας ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε ἐγκρίνει τὸ μέτρον τοῦτο, καθὼς τὸ μόνον, ἐκ τοῦ ὅπου οὐ κρέμαται εἰς τὴν παροῦσαν περιστάσιν ἡ ὑπεράσπισις τῆς πατρίδος, καὶ προσεχῶς ἴσως, καὶ ὅτι εἰς τελείαν ἀπελευθέρωσιν της θέλει ἐνεργήσῃ.

Κοινὰ καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι, Κύριοι, τὰ αἰσθήματα, ἃτινα θέλει ἐμπνεύσει εἰς σᾶς ἡ παροῦσα κοινοποίησις. Ἄς εὐχαριστήσωμεν τὴν θεῖαν πρόνοιαν διὰ τὰς ὁποίας μᾶς ἀποστέλλει βοηθείας, καὶ ἃς ἐλπίζομεν, ὅτι διὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνακαινιστέως μας θέλομεν δεῖξει τὸν βαθμὸν τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τοὺς Μονάρχας, οἵτινες ἐπιδαφίλευσιν τὰς πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας των.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 6 Ἰουνίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 8 Ἰουνίου.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν, 3 τοῦ ἐνεστῶτος, ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀπέπλευσεν ἐκ Πόρου ἐπὶ τινος Ἀγγλικῆς φρεγάτας, καὶ συνωδευμένος καὶ ἀπὸ ἕτερα πολεμικὰ πλοῖα διευθύνθη εἰς Ἐλευσίνα· ἐπισκεφθεὶς δὲ τὸ γενικὸν στρατόπεδον, τὴν τρίτην ἐπέστρεψε πάλιν εἰς Πόρον.

— Προχθὲς κατευωδῶθη εἰς τὸν λιμένα μας ἐπὶ τοῦ Ψαρρίανου πολεμικοῦ πλοίου Ἐκτορος τοῦ Κ. Α. Γιαννίτση ὁ Κύριος Αὐγουστῖνος Καποδίστριας ἀδελφὸς τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, συνωδευμένος ὑπὸ διαφόρων ἄλλων πεπαιδευμένων ἀνδρῶν.

— Τὰ φρονίμως ληφθέντα καὶ ἀκριβῶς ἐκτελεσθέντα ἐν Ὑδρᾷ ὑγειονομικὰ μέτρα δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀποκαταστήσουν εἰς τὴν προτέραν ἀσφάλειαν τὴν ὑγίαν ἐκείνης τῆς νήσου. Ὅθεν παρελθουσῶν ἤδη τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς καθάρσεώς της, ἔλαβεν ἐλευθέραν συγκοινωνίαν μὲ τὰ λοιπὰ ὑγιᾶ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Κατ' αὐτὴν τὴν περιστάσιν ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῶν Δυτικῶν Σποράδων ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς προκήρυξιν εἰς τὴν νήσον Ὑδραν. Μετ' οὐ πολλὰς δ' ἡμέρας ἐξέρχεται καὶ ἡ νήσος Σπέτσαι ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστὴν τῆς προφυλάξεώς της, καθότι δὲν συνέβη οὐδ' εἰς αὐτὴν τίποτε ἱκανὸν νὰ μᾶς βάλῃ εἰς ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐντελοῦς ὑγείας της.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΥΤΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ

Πρὸς τοὺς ἐγκατοίκους τῆς νήσου Ὑδρας.

Ἄς δεξάσωμεν, φίλοι συμπατριῶται, τὸν μεγαλοδύναμον Θεόν, ὅτι ἡ Δεῖα του χάρις ἠνδόκησε ν' ἀναλάβῃτε τὴν προτέραν σας ὑγίαν, νὰ ἐξαλείψῃτε, διὰ τῆς ἐπιμόνου προσοχῆς σας, πᾶσαν ὑποψίαν, καὶ ν' ἀνακτήσῃτε πάλιν τ' ἀγαθὰ τῆς ἐλευθέρης κοινωνίας μὲ τὸν ἐπίλοιπον κόσμον. Ἦδη ἀντι-ἀλλοὶ νὰ μᾶς θεωροῦν ὡς ὑπόπτους καὶ νὰ μᾶς φοβῶνται, ἔχομεν χρεὸς ἡμεῖς διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἐγκατοίκων τῆς νήσου ταύτης νὰ

τὴν κοινωνίαν μας μὲ μέση τινὰ τῆς ἐπι-
 ρίου κειμένου κατὰ τὸ εἰρημένον ἀκρωτήριον, ὅπου, ἀφοῦ
 ἐκανονοβολίσθησαν ἱκανῶς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ναυαρχί-
 δα, ὁ γενναῖος Κανάρης ἐπροχώρησε διὰ προστάγματος
 τοῦ Ναυάρχου νὰ τὰ πυρπολήσῃ. Ἐπλησίασε τῶντι μὲ
 τὸ πυρπολητήριόν του, καὶ εὐτόλμως μετέδωκε τὰς φλό-
 γας εἰς τὴν Τουρκικὴν κορβέτταν· ἀλλὰ κατὰ ἀτυχίαν
 τὸ ἀνδραγάθημα ἔμεινε χωρὶς τὴν ποθυμένην ἔκβασιν,
 ὅτι οἱ Τούρκοι βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἐπρόφθασαν
 καὶ τὴν ἔσβεσαν ὕστερον ἀπὸ ἱκανὴν φθοράν.

Ἡ Ἑλληνικὴ φρεγάτα ἐξηκολούθησεν ὕστερον νὰ
 κανονοβολῇ τὰ Τουρκικὰ πλοῖα, καὶ ἦτον ἐλπὶς νὰ τὰ
 καταφανίσῃ.
 Μὲ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν του ὁ Κανάριος ἔφερε καὶ ἐν
 βρῆκίον Τουρκικὸν φορτωμένον ἄλας, τὸ ὅποιον συνελήφ-
 θη καὶ ἐστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ Ναυάρχου.

Ἀπὸ γράμματα ἀξιόπιστα ἐκ τῶν μερῶν τῆς Μεσ-
 σηνίας, ἀπὸ τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος χρονολογημένα, μαν-
 θάνομεν ὅτι οἱ ἐν Μοθώνῃ Ἀλβανοὶ περὶ τὰς ἑξ χιλιά-
 δας ἡτοιμάζοντο νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ ξηρᾶς, διὰ νὰ μετα-
 βῶσιν εἰς τὴν Ρούμελην καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ
 ἴδια. Εἶχον μάλιστα ἀπολύσει, ὡς λέγεται, καὶ ὅσους
 αἰχμαλώτους εἶχον εἰς ἐκεῖνο τὸ φρούριον Ἑλλήνας, τὸ
 ὅποιον ἀποδείχνει ἔτι μᾶλλον τὴν ἀπόφασίν των.

— Ἀπὸ ἀνθρώπους νεωστὶ ἐλθόντας ἐκ τῶν μερῶν τῆς
 Θεσσαλίας μανθάνομεν ὅτι οἱ Τούρκοι καταγίνονται μετὰ
 μεγάλης σπουδῆς εἰς τὸ νὰ ὀχυρώσουν τὴν Λάρισσαν.
 Ἐνασχολοῦν μέγα πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὸ νὰ κατα-
 σκεύασουν τάφρον περὶ τῆς πόλεως, καὶ παρὰ τὴν
 τάφρον κανονοστάσια.

— Πρὸ ἡμερῶν ἔφθασαν ἐνταῦθα στρατιῶταί τινες ἐκ
 τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐμάθομεν ὅτι
 ὁ Κιουταχῆς ἔφθασε μὲ τρεῖς χιλιάδας Ἀλβανούς ἔξω-
 θεν τοῦ Μεσολογγίου· ὅτι αὐτὸς μόνος μὲ 100 εἰσῆλ-
 θεν εἰς τὸ φρούριον, καὶ ὅτι τὸ γενικὸν στρατόπεδον τοῦ
 Ἀρχιστρατήγου εὐρίσκεται εἰς Μήτικα, διάφορα δὲ
 στρατιωτικὰ σώματα ἐστάλησαν εἰς τὰς ὑψηλότερας
 ἐπαρχίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὰ νεώτερα ἐκ Κρήτης γράμματα μανθάνομεν
 μὲ λύπην μας ὅτι τὸ ἱππικὸν τοῦ στρατηγοῦ Χ. Μιχάλη
 κατὰ τὴν μάχην τῆς 17 τοῦ παρελθόντος Μαΐου κατε-
 στράφη κατακράτος ἔξωθεν τοῦ Φραγκοκαστέλλου, καθ' ἣν
 ἔπεσεν ἡρωικῶς καὶ αὐτὸς ὁ ἀτρόμητος ἀρχηγός του.
 Τὴν 24 οἱ ἡμέτεροι στενοχωρηθέντες ἐγκατέλιπον ἐντίμως
 τὸ Φραγκοκάστέλλον. Μετὰ διαφόρους ἀξιολόγους μάχας
 οἱ ἐχθροὶ ἀνεχώρησαν μὲ ἱκανὴν ζημίαν των εἰς τὰ φρούρια.
 Εἰς ἐν τῶν προσεχῶν φύλλων θέλομεν προσφέρει εἰς
 τοὺς ἀναγνώστας μας περιστατικὴν καὶ λεπτομερῆ ἐκθεσιν
 τῶν διατρεξάντων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Πετροπόλεως, 5 Ἀπριλλίου.

Ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα διακήρυξις τοῦ αὐτοκράτορος
 περὶ τὴν πρὸς τὴν Περσίαν εἰρήνην ἀναφερομένην. Φέρονται
 δὲ εἰς αὐτὴν αἱ ἐξῆς περικοπαί.

“Ὁ σκοπὸς ἡμῶν ἦτο νὰ βεβαιώσωμεν εἰς τὸ βασίλειον
 φυσικὸν καὶ δυνατὸν ὅριον ἐκ τοῦ μεροῦς τῆς Περσίας,
 νὰ λάβωμεν πλήρη ἀποζημίωσιν ὅλων τῶν ἐκ τοῦ πολέμου
 προξενηθεισῶν ζημιῶν, καὶ ν' ἀπομακρύνωμεν τοιοῦτοτρό-

Τῇ 3 Ἰουνίου 1828, ἐν Ὑδρᾷ.

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ὁ γεν-
 ναῖος Κανάρης ἀπὸ νέον ἀνδραγάθημα. Ἐνῶ ὁ Ναύαρχος
 αὐτοῦ παρέπλεε μετὰ τοῦ φιλοπάτριδος πυρπολητοῦ
 τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπῆντησαν κατὰ
 τὸν 22 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, μεταξὺ Μιτυλήνης
 καὶ τοῦ Μέλανος (Καρὰ Μπαμπᾶ) ἀκρωτηρίου, δύο
 Τουρκικὰ πλοῖα, δηλαδὴ μίαν κορβέτταν 28
 καὶ ἓξ κανονίων, τὰ ὅποια εὐθὺς ἐβάλλθησαν εἰς τὸ νὰ
 ἐπλησιάσῃ τὴν φρεγάτα Ἑλλὰς μετὰ τοῦ πυρπολητηρίου
 τοῦ Κανάρη διοικουμένου. Τὰ Τουρκικὰ πλοῖα
 κατέφυγον εἰς τὴν ὑπεράσπισιν ἐνὸς φρου-

πως ὅλας τὰς αἰτίας, αἵτινες ἠδύναντε τὰς ἐπαναστάσεις.

„Τοιαῦται τινὲς εἶναι αἱ βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐσυμφωνήθη καὶ ὑπογράφη τὴν 10 Φεβρουαρίου εἰς Τουρκμεντσάϊ μεταξύ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Περσίας συνθήκη διηκεαῦς εἰρήνης, τῆς ὁποίας τὴν δημοσίευσιν ἀννοθεύει ἡ παρούσα διακήρυξις.

„Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐν τῶν πρωτίστων ἀποτελεσμάτων τῆς εἰρήνης ταύτης συνίσταται εἰς τὴν βεβαιότητα, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐγγυᾶται εἰς ἕν μέρος τῶν συνόρων μας. Κατὰ τοῦτο δὲ μόνον θεωροῦμεν τὴν ὠφέλειαν τῶν νέων τόπων, τοὺς ὁποίους ἡ Ῥωσσία ἀπέκτησε. Πᾶν δὲ, ὅ τι οὐκ ἀνεφέρεται εἰς τὸν σκοπὸν ταῦτο ἐκ τῶν κατακτήσεων μας, ἀπεδύθη κατὰ διαταγὴν μας, εὐθὺς ὡς ἐσυμφωνήθησαν αἱ συμφωνίαι.

„Ἀλλὰ συμφέροντα οὐσιῶν ἐκπηγάζουν ἐκ τῶν ἀποφασισθεισῶν συμφωνιῶν πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἐμπορίου, τῶν ὁποίων τὴν ἐλευθέραι ἀνάπτυξιν ἐθεωρήσαμεν πάντοτε ὡς μίαν τῶν πλέον ἀφθονοπαρόχων αἰτιῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐργασίας, καὶ ἐν ταῖς ὡς τὴν ἀληθείαν ἐγγύηται στερεᾶς εἰρήνης ὥστε διὰ τοῦτο θ-μελουμένης εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους χρείας καὶ τὰ συμφέροντα.

Ἐκ Βιέννης, 12 Ἀπριλλίου.

Ἐφθασεν ἔδῳ, καθὼς βεβαιῶνται, προχθὲς διακινῶσιν τις τῆς Ἀγγλίας τοῦ Λονδίνου, εἰς τὴν ὁποίαν διακηρύσσεται ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει μείνει οὐδέτερα μεταξύ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας, ἀλλ' ὅτι ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γαλλίας θέλει φυλάξει ὅλους τοὺς ὅρισμους τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου 1827. Ἡ Προυσία καὶ Ἀυστρία θέλουσιν παραδεχθῆναι πιθανῶς τὸ αὐτὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀσφαλισθῇ, ὡς λέγεται, τὴν διατήρησιν τῆς μεταξύ τῶν τῆς ξηρᾶς δυνάμεως εἰρήνης.

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα τὴν Σημαίαν ἀπὸ 26 Ἀπριλλίου τὰ ἐξῆς.

Ἐμποροῦμεν νὰ εἰπῶμεν κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν βεβαιὰς εἰδήσεις ὅτι ἡ πέραν τοῦ Προύτου κίνησις τοῦ Ῥωστικοῦ στρατεύματος ἀνεβλήθη εἰς τὴν 14 τοῦ Μαΐου ὅχι ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν δρόμων, ἀλλὰ διὰ νὰ ὤσεν εἰς τὴν Πόρταν τὸ τριακονθήμερον διάστημα, διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς τελευταίας Ῥωστικῆς προτάσεως, καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παραίνεσεων τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἀυστρίας, ἀφοῦ ὅλας αὗται αἱ Δυνάμεις ἀνήγγειλαν ῥητῶς πρὸς τὸν Σουλτάνον ὅτι θέλει χάσει κάθε δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισίν των, ἐὰν ἀπαρη-

θῇ τὸ νὰ εὐδωσῇ εἰς τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας κυρώσεται τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου Δυνάμεις ἐπρότειναν. Οἱ ἀνταγώσταί μας ἐμποροῦν νὰ πιστεύσωσιν ἀδυστάκτως εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖον τοὺς εἰπόμεν.

Διὰ νὰ διακρίνωμεν δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δοξάζομεν χωρὶς νὰ εἰμεθα βέβαιον δὲν ἐπροσθέσαμεν εἰς τὰ ἡδὴ ρηθέντα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον βεβαιώνει ὁ Χρῆς, δηλ. ὅτι ἡ πασῶς τῆς Αἰγύπτου ἐγνωστοποίησεν ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ τηκῇ τὰ στρατεύματα τοῦ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, καὶ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν ἐπικράτειάν του τὸν εἰς τὸ Τουρκικὸν Βασίλειον ἐπικείμενον κίνδυνον, ἐὰν ὁ Σουλτάνος δὲν ἀκούσῃ τὰς προτάσεις τῆς πεπολιτευμένης Εὐρώπης. Πιστεύομεν ὅτι ἡ εἰδήσις αὕτη εἶναι ἀληθὴς κατὰ τὴν εὐσίαν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐμπνεῖ νὰ εἶναι βέβαιος περὶ πραγμάτων, ὁποῖον περιτυλίσσεται εἰς τὰ σκότη τῆς διπλωματικῆς.

Εἰδήσεις τοῦ Ῥωστικοῦ πολέμου.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Μιλάνου τῆς 2 Ἰουνίου Ν. δημοσιεύει εἰδήσεις ἀπὸ 15 Μαΐου ἐκ τοῦ Ῥωστικοῦ στρατεύου τοῦ κατέναντι τῆς Σουλτηρίας. Κατ' αὐτὰ ἐν μέρει τῶν Ῥωστικῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν στρατηγῶν Τερμιλόφου καὶ Οὐδαρόβου διὰ τὸν Δούναδον κατὰ τὸ Ταντάκωϊ, μεταξύ Ῥουχτσουκ καὶ Σουλτηρίας, συνεκροτήθησαν τρεῖς μάχαι, καὶ ἐν μὲν τὴν πρώτην οἱ Τούρκοι ἔχασαν 200 θανατωμένους ἐκτὸς τῶν πληγυμένων, οἱ δὲ Ῥῶσοι 43 θανατωμένους καὶ 55 πληγυμένους· κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἔπεσε 2,500 Τούρκοι καὶ ἐξωγρήθησαν 158, ἐν οἷς καὶ ἡ μπίμπασσις μὲν ἐν κανόνι καὶ τρεῖς σημαίας. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην μάχην Τούρκοι ἐφονεύθησαν 9 ἑκατομμύρια καὶ ἐξωγρήθησαν 3,500· οἱ Ῥῶσοι ἐκράτησαν ὅλον τὸ ἐχθρικὸν πεδῖον, ὅλας τὰς σκηνάς, πλῆθος ποταπῶν πολεμικοῦ, 43 κανόνια, 23 ὄλμους καὶ 107 σημαίας. Ἡ δὲ ζημία τῶν Ῥώσων λογίζεται 1,750 θανατωμένους καὶ 3,000 περίπου πληγυμένους.

Εἰς τὰ φρούρια τοῦ Γκιούρκιουδου, τοῦ Ῥουχτσουκ καὶ Σουλτηρίας εὐρίσκονται κατακεκλεισμένοι 35,00 Τούρκοι εἰς ἄκραν ἀμηχανίαν.

Τὸ στενὸν τοῦ τόπου μᾶς διάρκει ν' ἀφήσωμεν τὴν λεπτομερῆ ἐκθεσιν περὶ πάντων τούτων εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας.

